

τὴν ἡδυπάθειαν, σώζει ὁμως κατὰ παράδοσιν τὰ αὐτὰ ἀπαρallάκτως προτερήματα καὶ τὰς αὐτὰς ἐλλείψεις, δι' ὧν διεκρίνοντο, κατὰ Στράβωνα, καὶ οἱ πατέρες αὐτοῦ. «Τὸ δὲ σύμπαν φύλον, ὃ νῦν Γαλλικόν τε καὶ Γαλατικὸν καλοῦσιν, ἀρευμάνιον τε καὶ θυμικὸν ἐστὶ, καὶ ταχὺ πρὸς μάχην ἄλλως δὲ ἀπλοῦν, καὶ οὐ κακόνηδες. Διὰ δὲ τοῦτο ἐρεθισθέντες μὲν, ἀθρόοι συνίσαι πρὸς τοὺς ἀγῶνας, καὶ φανερώς, καὶ αὐμετὰ περισκέψεως ὥστε καὶ εὐμεταχείριστοι γίνονται τοῖς καταστρατηγεῖν ἐθέλουσι (*). Καὶ γάρ, ὅτε βούλεται, καὶ ὅπου, καὶ ἂν ἥς εὐτυχε προφάσεως, παροξύνει τις αὐτοὺς, ἐτοίμους ἔσχει πρὸς τὸν κίνδυνον, πλὴν βίας καὶ τόλμης, οὐδὲν ἔχοντας τὸ συναγωνιζόμενον. Πικραπεισθέντες δὲ, εὐ-

βλέπουν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος ἐκ τούτου ἴσως προέρχεται ὅτι τὰ μὲν παριστανόμενα σήμερον μετρίαν εἰ καὶ εὐτελεῖ ἐνίοτε ἔχουσι τὴν ἀξίαν, οἱ δὲ ἡθοποιοὶ κατώτεροι λογίζονται τῶν πρὸ αὐτῶν. Τραγωδία ἀληθής, ὡς πρὸ τινῶν ἐτῶν, δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν Παρισίοις, πολλάκις δὲ καὶ δυσκολεῖσθαι νὰ μαντεύσῃς ποῖον τὸ ἡθικὸν συμπέρασμα τοῦ παρασταθέντος δράματος.

Τὸ δοκιμώτερον καὶ ἀσπαστότερον ἐνόσω ἡμῶν εἰς Παρισίους ἦτο τὸ *Ἡμερολόγιον ἀπόρου νέου*, τὸ ὁποῖον ἀνέγνωμεν ἐν τῇ *Πανδώρα* ἐν εἰδῇ διηγήματος. Ἐκατὸν καὶ ἐπέκαινα παραστάσεις αὐτοῦ ἐγένοντο κατὰ συνέχειαν ἐν τῷ Vaudeville, καὶ ἡ εὐρυχωροτάτη αἴθουσα ἦτο ἀείποτε πλήρης, διότι

Παλάτιον τῆς Ἀναγεννήσεως ἐν τῷ Κρυσταλ. παλατίῳ. Ἰδε σελ. 66.

μαρῶς ἐνδιδόασι πρὸς τὸ χρήσιμον ὥστε καὶ παιδείας ἀπτεσθαι, καὶ λόγων. Τῆς δὲ βίας τὸ μὲν ἐκ τῶν σωμάτων ἐστὶ, μεγάλων ὄντων, τὸ δ' ἐκ τοῦ πλῆθους συνίσαι δὲ κατὰ πλῆθος ῥαδίως, διὰ τὸ ἀπλοῦν καὶ αὐθέκαστον, συναγανακτοῦντες τοῖς ἀδικεῖσθαι δοκοῦσιν αἰετῶν πλησίον (**).

Ἐντελεστέραν εἰκόνα τοῦ χαρακτῆρος τῶν καθ' ἡμᾶς Γάλλων, καὶ σύγχρονος αὐτῶν ἂν ἦτο ὁ Στράβων δὲν θὰ ἔγραφε.

Καθὼς οἱ ἐπὶ Περικλίου Ἀθηναῖοι οὕτω καὶ οἱ Γάλλοι ὑπεραγαπῶσι τὰ θεάτρα καὶ τοσοῦτον μάλιστα ὥστε τὴν τέρψιν κυρίως ἐπιζητοῦντες παρα-

καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν συνέδρουν καθ' ἐσπέραν ἀθρόα πλήθη, ἐπίτηδες ἐκμισθοῦντα ἀτμοκινήτους ἀμάξας. Ἡ τοσαύτη σπουδὴ τιμᾶ βεβαίως τὸ γαλλικὸν αἶσθημα διότι εἰ καὶ μέτριοι ἦσαν οἱ ἡθοποιοὶ, καὶ μετριώτερος τῶν ἄλλων ὁ ἥρωας αὐτοῦ τοῦ δράματος, ὁ *Ἀπορος Νέος*, τὸ δὲ δράμα ἐστρεφεῖτο τῶν ἐπεισοδίων ἐκείνων καὶ λεπτομερειῶν δι' ὧν καταφανὴς καὶ περισπούδαστος γίνεται εἰς τὸ διήγημα ὁ ἀνένδοτος τοῦ δυστυχίσαντος νέου ἀγὼν ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς ἀνθρωπίνης αὐτοῦ ἀξίας, οὐδὲν ἦττον κατεγοήτευε τὸ κοινὸν αὐτῇ ἡ ὑπόθεσις ἐμὲ δὲ κατένυγεν ἰδίως αὕτη τῶν Γάλλων ἡ σπουδὴ, ἀλλὰ καὶ λύπης πρόξενος ἐγίνετο, διότι συνεχῶς ἀνεπόλουν ὅτι τὸ αἰδεῖσθαι ἑαυτὸν, τοσοῦτω, ὡς ἐβλεπον, προσφιλές εἰς Γαλλίαν, εἰς τὴν γῆν

(*) Κατὰ τοῦτο μόνον μετεβλήθησαν.

(**) Στράβ. Γεωγρ. Βιβ. Α'. §. 2.